

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

Von Sandra Vicente
برگردان: نسرين معروفی
۲۰۲۴ جنوری ۰۵

مصاحبه با «امانی عروری» Amani Aruri، وکیل فلسطینی

"زنان فلسطین رهبران هستند، اما جهان فقط می بیند که آنها بر سر اجساد فرزندانشان گریه می کنند."

Quellen: Das Tagebuch

این حقوقدان و فعال حقوق بشر در جهت برابری جنسیتی در بخشی از جمعیت که هم از پیامدهای تعارض و جنگ رنج می برند و هم از سرکوب و ظلم و ستم یک جامعه «پدرسالار و ماچو»، فعالیت می کند و آنها را حمایت می نماید.

«امانی عروری» Amani Aruri یک وکیل فلسطینی است که در مواظبت و خدمت به زنان در مناطق درگیری تخصص دارد. او در رام الله در کرانه باختری زندگانی می کند، منطقه‌ای که از زمان انتقال درگیری‌ها به غزه در ۷ اکتوبر از کانون توجه رسانه‌ها ناپدید شده است. اما «عروری» اصرار دارد که جنگ نه دو ماه پیش، بلکه ۷۵ سال پیش آغاز شد. سه ربع قرن که در آن مردم فلسطین «مظلوم» زندگانی کرده اند و به ویژه، او مورد زنانی را برجسته می کند که از ستم درونی «جامعه زن ستیز و مردسالار» نیز رنج می برند. او در یک سلسله مناظره در

بارسلونا که توسط مرکز Delàs de Estudios por la Paz ترتیب داده شده بود، دربارهٔ ظلم و ستم بر زنان صحبت کرد.

توجه رسانه ها به غزه است، اما آنها در کرانه باختری چگونه کار می کنند؟

زندگانی با محدودیت هائی در آزادی تحرک، آزادی بیان و تجمع و جلسات اسفبار و بدبختی و بیچارگی است. این تهدید در حال افزایش است، به ویژه پس از آن که دولت اسرائیل غیرنظامیان را مسلح کرد و به آنها چراغ سبز نشان داد تا به هر فلسطینی که مشکوک شوند، با گلوله فیر کنند. یعنی همهٔ ما نزد آنها مشکوک به نظر می رسیم. آنها حتی تا آنجا پیش رفته اند که خانه ها را در حالی که تمام خانواده ها در آنجا بودند به آتش کشیدند. فقرو بدبختی از همهٔ مرزها می گذرد، مرزها روز به روز گسترده تر می شوند. شرکت ها تعطیل و یا ورشکسته شده اند. مکتب ها فعالیت ندارند به خاطری که نیروهای امنیتی کودکان را دستگیر خواهند کرد. من می توانم در مورد یک پسر پنج ساله برای شما بگویم که وی را با موتر پولیس به مأموریت منتقل کردند و آنها فقط برای تحریک پدرش او را مورد هدف قرار دادند. اسرائیل فکر می کرد که مردم فلسطین را می تواند از هم جدا کند، اما ما با وجود مرزها و جنگ یکی و متحد هستیم. همهٔ ما بهای یکسانی را برای آزادی خود می پردازیم.

آنها در مراقبت از زنان در مناطق جنگی تخصص دارند. سوگیری جنسیتی چگونه بر این تعارض تأثیر می گذارد؟

من می توانم از منظر شخصی و از لحاظ کاری صحبت کنم. من یک زن فلسطینی، زن جوان و مادر هستم. من تحت ظلم اسرائیل و در یک سیستم مردسالارانه و زن ستیز زندگانی می کنم. هویت های بسیاری وجود دارند که رنج و مصیبت را تلافی و تشدید می کنند. به عنوان مثال، من چند روز قبل از ورود ارتش اسرائیل توسط ارتش اسرائیل لت و کوب و بازداشت شدم. قانونی وجود دارد که می گوید: آنها می توانند تلفون های ما را بررسی کنند تا ببینند که آیا ما اطلاعات تروریستی در اختیار داریم یا خیر. آنها می توانند بسادگی با دنبال کردن چند کانال تلگرام یا یک صفحهٔ فیس بوک شما را برای مدتی نامحدود محبوس (قفل) کند و من آنجا، در یک ایست بازرسی، جلوی فرزندانم بودم. من یک مادر مجرد هستم و تنها کسی هستم که در زندگانی آنها وجود دارم. وقتی با اسلحه تهدیدم کردند درمانده بودم. من که خود را "ابر مادر" آنها می نامم، نتوانستم از آنها محافظت کنم. اگر من حرکت می کردم به آنها فیر می کردند. من به عنوان یک زن همیشه آنها را با قدرت، توانا، مقاوم و مبارز تربیت کردم ولی ناگهان درمانده شدم. این همان اتفاقی است که برای بسیاری دیگر می افتد که ترجیح می دهند از خانه بیرون نروند تا فرزندان خود را به رعب و هراس نیندازند و آنها را در معرض ویروس قرار ندهند. خطر.

اگر فرض محال شما دستگیر و محبوس می شدید، دوران زندان شما چگونه در مقایسه با یک مرد زندانی می بود؟

رفتن به زندان یکی از دردناک ترین تجربیاتی است که یک فلسطینی می تواند تجربه کند. به خصوص به عنوان یک زن. اسرائیلی ها می دانند که چه می کنند و می دانند که وقتی زنان آزاد می شوند، مانند مردان با وی به حیث یک قهرمان رفتار نمی شود. آنها تحت آزمایش باکرگی قرار می گیرند، زیرا خانواده های آنها می دانند که دختران در زندانها تجاوز جنسی و آزار جنسی را تجربه می کنند. علاوه بر این زنان در زندانها مجبور به گرفتن عکس های برهنه می شوند تا در آینده مورد باج گیری قرار گیرند. اسرائیلی ها با کارت محافظه کاری آنها بازی می کند تا بافت اجتماعی را از هم بپاشاند.

علاوه بر این چگونه ارتش اسرائیل از محافظه کاری فلسطینی ها به نفع خود استفاده می کند؟

بسیاری از آنها می دانند که می توان از زنان جوان به عنوان باج گیر استفاده کرد، زیرا آنها از ناموس خانواده محافظت می کنند و دختران بسیار آسیب پذیر هستند زیرا در محیط های بسیار محافظتی بزرگ شده اند. در واقع، بسیاری از خانه بیرون نمی شوند به دلیل این که خانواده هایشان می ترسند که اگر خانه خود را ترک کنند مورد تجاوز مهاجران (ساکنان) قرار گیرند. من با این خانواده ها کار می کنم، اکثر آنها در مناطق بسیار افسرده و ملول زندگانی می کنند و به مشکل می توانم به آنها بفهمانم که باید درس بخوانند. البته من ترس والدین را درک می کنم، اما تقصیر دختران نیست که در مظلومیت مضاعف زندگانی می کنند. بعد، وقتی که آنها بالغ می شوند، قتل پسران و شوهرانشان به درد و رنج و مصیبت آنها تبدیل می شود. در این موارد این زنان هستند که باید ضمن ادامه وظایف مراقبتی، نگهداری، مصارف خانواده را هم بر عهده بگیرند. همه اینها در سناریویی که در آن بیکاری ۵۰ درصد است و در آن کارگران بخش دولتی که اکثریت را تشکیل می دهند، شاهد کاهش ۷۰ درصدی دستمزدها و حقوق ها در دو سال گذشته بوده اند. زنان مسؤولیت زیادی با خود حمل می کنند، مگر نقش آنها به رسمیت شناخته نمی شود.

وقتی که ما از مقاومت فلسطین صحبت می کنیم، به ارتش فکر می کنیم. زنان چه نوع مقاومتی را تمرین می کنند؟

جنگ جنبه فمینیستی و زنانه ندارد. زنان کارهای زیادی انجام می دهند: سرپرستی و مراقبت می کنند، رنج می برند، فداکاری می کنند. آنها هستند که نسل های قوی را پرورش می دهند. کسانی که تصمیم می گیرند با وجود همه رنج و درد، مهاجرت نمی کنند، کسانی که تصمیم می گیرند فرزندان خود را در فلسطین بگذارند تا ریشه در سرزمین خود داشته باشند و تا یاد بگیرند که نسبت به آنها صادق وفادار باشند. علت آن، آنها زیر بمب ها می مانند و از مال خود محافظت می کنند. زنان ما رهبران هستند، اما دنیا آنها را فقط در عکس می بیند که چطور گریه می کنند و جسد فرزندانیشان را در آغوش می کشند.

به نظر شما آیا اشغال اسرائیل ظلم و ستم داخلی زنان فلسطینی را مخفی می کند؟

زنان هرگز نه در مذاکرات و نه هم در روند صلح نمایندگی نمی شوند. سیاست های جنسیتی ما را به سکوت وادار می کند. اما فکر می کنم دنیا فهمیده و درک کرده که مبارزه فلسطینی ها یک مبارزه فمینیستی است. کسانی که صدای خود را برای فلسطین بلند می کنند، در حقیقت صدای خود را برای هر زنی که تحت ستم رژیم همان کشور قرار گرفته، بلند می کنند. ما ارجنتائینی، افغان، ایرانی و اسپانیایی هستیم. وقتی قدرتی می آید تا یکی را سرکوب کند در حقیقت سرکوب کل ملت است که صداهای فمینیستی باید همه موانع را از بین ببرد.

شرایط و وضعیت زنان در فلسطین فراتر از تعارض و درگیری چگونه است؟

حقوق ما پذیرفته نمی شود. ما سیستم و قوانینی داریم که توسط افرادی و برای افرادی ایجاد شده است که تنها از زنان به عنوان ابزار برای رضایت مردان استفاده می کنند. آنها می توانند سرنوشت زنان را تحت نظارت خود داشته باشند با وجود فشارها چارچوب قانونی هیچ تغییری نمی کند، زیرا حقوق زنان اولویت ندارد. در این میان زنان همچنان به قتل می رسند.

Foto: Anwältin Amani Aruri, während eines Augenblicks des Interviews. Kike Rincon

عکس: امانی عروری وکیل محکمه در لحظاتی از مصاحبه
کیکه رینکن

آیا اطلاعات رسمی در مورد کشتن زنان وجود دارد؟

خیر فقط از سازمان های فمینیستی و مرکز کمکی که در آن کار می کنم و وقایع را استناد می کنم. سالانه با بیش از ۵۰ زن با هم صحبت می کنیم. اکثر آنها به دلایل ناموسی و یا صرفاً به این دلیل که یک زن تمایلی به خوابیدن با یک مرد ندارد، مورد خشونت قرار می گیرند و یا هم به قتل می رسد. در اکثر مواقع برای کسانی که مرتکب جنایت می شوند، تقریباً مجازاتی وجود ندارد و هیچ تضمین قانونی وجود ندارد. در واقع، خشونت خانگی حتی یک مرتبه هم در قوانین داخلی کیفری جرم و جنایت محسوب نشده است.

درست است که ما پیشرفت ها و بهبودی هایی داریم. به عنوان مثال، در سال ۲۰۱۸ ماده ای در قانون الغا شد که متجاوز را در صورت ازدواج با همسرش معاف می کرد. اما ما هنوز هم یک سیستم عادلانه و شفاف نداریم. به خصوص که تفکیک قواء وجود ندارد. شخصی که قانون را اجراء می کند، همان شخص مجازات هم می کند و قاضی به نوبه خود هم پولیس و هم وکیل است. ما با اشغالگری اسرائیل مشکل بزرگی داریم، اما واقعیت است که ما در داخل چگونه این را می گوئید؟

اصلاحات؟

بله، من نمی خواستم این کلمه را بگویم، زیرا می خواهم سالم برگردم و خانه خود را نجات دهید. این یک مسئله دیگری است که ما آزادی بیان نداریم و این تقصیر قوای اشغالگر نیست.

به نظر شما آیا در شهرها و درجنش های طرفدار فلسطین تمایلی به رماتیک کردن فلسطین وجود دارد؟

شاید، در برخی موارد. اما من فکر می کنم افرادی که با ما مردم We Are People هستند، افرادی هستند که زحمت کشیده اند تا بیش از یک نسخه از این روند واقعه و چگونگی را ارائه کنند. این که خودش نظرش را شکل داده است. بنابراین، شما دقیقاً می دانید که در فلسطین چه می گذرد. آنچه که واقعیت دارد این است که یک نظام مردسالار و جنسیتی وجود دارد که آنها را از مخالفت با اشغال باز نمی دارد.

و در اینجا باید بگویم که ما از مردم و به خصوص از آنهایی که در بارسلونا بودند بسیار سپاسگزاریم، زیرا آنها اولین کسانی بودند که اسرائیل را تحریم کردند و به مشارکت با تل ابیب پایان دادند و این حدود شش ماه قبل از شروع جنگ بود!

تصمیمی که قبل از جنگ به حالت اول برگردانده شد.

اوه بله؟ به هر حال، این یکی از دستاوردهای بزرگ اسرائیل است که مردم باور کنند که شرایط رقابت مساوی وجود دارد. چیزی که است این است که آنها قربانی حماس هستند. من مخالف هرگونه نقض حقوق بشر هستم، حتی اگر کسی که از آن رنج می برد و عذاب می کشد ولو که دشمن من هم باشد. اما حملات حماس نه شکنجه را توجیه می کند و نهی هم این که یک ملت را منزوی کنید، بمباران کنید و بکشید. اگر اسرائیل می گوید که حاضر است میلیون ها نفر را فقط برای از بین بردن و منقرض کردن حماس بمباران کند، حماس باید هنگام مذاکره و تعامل در مورد روند صلح پشت میز بنشیند.

حماس چه نقشی باید در روند صلح فرضی آینده ایفا کند؟

آنها باید حضور داشته باشند زیرا بدون مذاکره نمی توان صلح کرد. به همه طرفها و احزاب درگیر مناقشه گوش دهند. شما نمی توانید وانمود کنید که فقط با تشکیلات خودگردان فلسطین (PA) و اسرائیل سروکار دارید. نمی توان وجود گروه های مسلح را انکار کرد. اگر شما یکی از آن طرف ها را دارید که او می گوید حاضر است میلیون ها نفر را فقط به خاطر آن بمباران کند. برای پایان دادن به حماس، حماس باید به میز مذاکره باشد. باید درک کرد که این نسل کشی کمتر از آنچه که باید باشد ارتباط به دین دارد. آنها می خواهند که ما را به آن باورمند کنند. اگر این مبارزه علیه رادیکالیسم و یا اسلام مسلح است، چرا اسرائیل به داعش IS حمله نمی کند؟ و چرا به گروه های اصولگرا انگیزه و دلگرمی داده است؟ این در مورد مردمی است که نمی خواهند کشورشان را ترک کنند. البته این هم است که آنها افراطی می شوند، خودشان را مسلح می کنند. بیائید به عکس به قضیه نگاه کنیم: بدون اشغال، بدون گروه های مسلح. اما ابتداء ما به یک انتخابات در سراسر فلسطین نیاز داریم.

آیا فکر می کنید که حماس خواهد توانست از این انتخابات پیروز بیرون به در آید؟

نمی دانم. ما فلسطینی ها به خون تازه نیاز داریم تا آزادی تصمیم گیری در مورد رهبری روند صلح را داشته باشیم. چیزی که ما نمی خواهیم تحت هیچ شرایطی اتفاق بیفتد، همان چیزی است که قبلاً در جاهای دیگر اتفاق افتاده است: بگذارید امریکانی ها ببینند. تنها چیزی که مسلم است این است که این جنگ ما را تغییر داده است. من افرادی را دیده ام که بسیار محافظه کار هستند، از حماس یا فتح Hamas oder der Fatah، که اختلافات خود را کنار گذاشته اند تا همدیگر را حمایت و کمک کنند. مردم اعتماد شان را از دست داده اند و من فکر می کنم که جدید ها از احزابی خواهند آمد که البته هنوز آنها وجود ندارند. زمان، زمانی جوان هاست.

ما در مورد نسلی صحبت می کنیم که بین انتفاضه دوم (۲۰۰۰) و جنگ کنونی قرار دارند. خشونت علیه جوانان فلسطینی چگونه تغییر کرده است؟

آیا می دانید جوانان چه چیزی در تلفون دستی خود دارند؟ تلگرام. سریعتر رشد می کنند از آنچه که شما فکر می کنید. خیلی سخت است. دوستان زیادی را از دست دادم و من شرایط را عادی کردم. ماه ها پذیرفتم که زندگانی اینگونه است و در مطالبه کمک روانی تعلل کردم. اما این نسل جدید کسانی که به سر ما فریاد می زنند که این عادی نیست. این که جوانان این کار را نمی کنند باید به سرعت رشد کنند.

آنها نسلی هستند که بیشتر از همه تحت تأثیر درگیری و جنگ قرار می گیرند، مگر همه بهترین تحصیل کرده ها هستند. ما ۹۷ درصد باسواد داریم و تعداد فارغ التحصیلان در منطقه زیادترین است. اما جوانان ما نه کار دارند، نه فرصت حرکت دارند و نه آزادی بیان. این نیست که آنها رهبران آینده هستند، بلکه نسل جوان باید رهبران زمان حال باشند. اما به آنها موقع داده نمی شود و این باعث می شود که بسیاری به جنبش های مسلحانه روی می آورند، که یک مسأله بسیار خطرناک است، لاکن تعداد زیادی از آنها متقاعد شده اند که آینده خود را در یک سیستم دموکراسی پایه گذاری کنند. آنها آماده هستند تا قدرت را به دست بیاورند.

Quelle: https://www.eldiario.es/catalunya/amani-aruri-abogada-palestina-mujeres-son-lideresas-mundo-ve-llorando-cadaveres-hijos_128_10802585.html